

ಕಾಡಿಗೆ ಕಣ್ಣು

ತೂಕಡಿಕೆ ಮಾಡುತ್ತಾ, ಧಿಗ್ನನದ್ದು ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದ ವಿಪಯಗಳ ಬಡಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾತ್ರಿ ಡೂಟ್ ಮಾಡುವ ದ್ರೈವರಿಗೆ ಯಾರಾದರೊಬ್ಬರು ಮಾತಾಡಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು ಎಂಬ ಮೂರಧನಂಬಿಕೆಗೆ ಜೋತುವಿದ್ದವರ ರೀತಿ. ‘ನನಗದರ ಅಗತ್ಯವಿಲ್ಲ ಮುಚ್ಚೊಂಡು ಮಲಗಿ’ ಎಂದರೂ ಅವರು ನನ್ನ ಮಾತ್ರ ನಂಬಿಲು ಸಿದ್ಧರಿಲ್ಲ. ಕಾಟಾಚಾರಕಾಡರೂ ಏನಾದರೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ನಾವು ಕಷ್ಟವಿದ್ದು ಅಂಥ ಬೆಳಗಿನ ಜಾವ ಪದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಲುಹಿಡ್ವ. ಮಳೆಯಲ್ಲಿ ನಮಗಾಗಿ ನಿಜನ ಶ್ರದ್ಧಾರ್ಥಿ ಕಾಯ್ದಿತ್ತಿದ್ದ ಆತ ನಮ್ಮನ್ನು ಕಾಡಿನ ನಡುವೆ ಇದ್ದ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ. ಅವನ ಈ ನಿಷ್ಟೆಯೇ ನಮಗಿಪ್ಪವಾಯಿತು. ‘ಸ್ವಲ್ಪ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿ. ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟೆ ಮೇಡ ಕವಿದಿರುವ ಕಾರಣ ಬೆಳಕು ಮಾಡುವುದು ತಡವಾಗುತ್ತ’ ಎಂದ. ಸಣ್ಣ ನಿದ್ದೆ ತೆಗೆಯಿಲು ಅವಕಾಶ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೇ ತಡ ಧಡಧಡ ಎಂದು ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲೇ ಮೂರ್ಭೆಬಿದ್ದವರಂತೆ ಪಾಚಿಕೊಂಡೆವು.

ಆತ ಸಣ್ಣ ಗುಡ್ಡವನ್ನು ಹತ್ತಿಸಿ ಇಕ್ಕಟ್ಟಿನ ಜಾಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಾರಾರಾಗಿ ಇಲಿಯಲು ಹೇಳಿದ. ಕೊಂಚ ಬೆಳದ ಗಿಡಗಳ ಸವರಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಆತ ದಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದ. ಕೆಳಗೆ ಇಲ್ಲಿದರೆ ಸುರಂಗದಂತೆ ಕಾಣುವ ಚೂಪು ಬಂಡೆಯ

ಜಾಗ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಕೆಳಗೆ ಗುಡ್ಡದ ಮೇಲಿಂದ ಬಿದ್ದ ಮಳೆ ನಿರ್ಯಾ ಅಳವಾಗಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಮನುಷ್ಯರೂ ಓಡಾಡದ, ಯಾರೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದರು ರಹಸ್ಯ ಸ್ಥಳವು. ಅಂತಲ್ಲಿ ಈ ಹಕ್ಕಿಗೊಡು ಕಟ್ಟಿತ್ತು. ನುಱುಪು ಬಂಡೆಗಳ ಮೇಲೆ ಬೆಳಿದ ಪಾಚಿ ಮೇಲೆ ಕಾಲೆಟ್ಟು ಅಯಂತೆ ಜಾರಿ ಬಿದ್ದರೆ ಮೂಳೆ ಅಯ್ಯುಕೊಂಡು ಬರಬೇಕು ಅಂತಹ ಯಾತನೆಯ ಜಾಗೆಯದು. ಜೊತೆಗೆ ಧೋ ಎಂದು ಸೆದ್ದು ಹೊಡೆದು ಸುರಿವ ಪರಿಷಾರೆ.

ಇಂತಹ ಅಪರಿಚಿತ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ, ಅರಿಯದ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೋಗಿ ಇದರ ವಾಸಾಳವ ಹುಡುಕುವುದು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲದ ಮಾತು. ನಾವು ನೆಟ್ಟಿಗೆ ನಿಲ್ಲಲೂ ಅಗದ ಗುಂಡಿ ಗೇರಂಗಳ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಈ ಹಕ್ಕಿಗಳು ಬೆಳಂತೆ ಮನೆ ಕಟ್ಟಿತ್ತವೆ. ಈ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಕಷ್ಟವಿದ್ದ ಹುಡುಕಿ ಎಲ್ಲೋ ಇರುವ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದು ಘೋಳಿಸಿ ಮಾಡಿಸುವ ಅನೇಕ ಜನ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾರೆ. ಇದು ಇವರ ಹೊಕ್ಕೆಪಾಡು ಕೂಡ ಹೇದು. ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ಅನೇಕ ತಿಂಗಳು ಕಾಡಿನ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆ ಸುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಂಬಾ ಸಮಯ ಹಾಕಿರುತ್ತಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ವಿಶೇಷ ಪರಿಶ್ರಮ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಮತ್ತು ದೊಡ್ಡ ಮಟ್ಟದ ಮಚ್ಚುತನಗಲು ಇರಬೇಕು.

ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕ ತರುಣನ ಹೆಸರು ಪ್ರವೀಣ ಸಂತೋಷಸ್ವರ್ಗ. ನಗುಮೋಗದ ಆಪ್ತತೆಯ ಹುಡುಗ. ಅಂತರಜಾತಿ ಮದುವೆಯಾಗಿ ಮನೆಯಿಂದ ಹೋರ ದೂಡಲಪ್ಪು ಸಂಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವ ಯುವತ್ವೆಮಿ. ಇವನ ಹತ್ತೆವರೇ ಇವನಿಗೆ ಆ ಉರಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲೂ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಸಿಗದಂತೆ ಮಾಡಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ತನ್ನ ಜೀವನೋಪಾಯಕ್ಕೆ ಈ ಯುವಕ ಹಡ್ಡಿಯ ತಣಾಗಳ ಮಾರಾರಾಗಿ ಹುಡುಕಿ ಘೋಳಿಸಿಗ್ರಹಿಸಿ ಕರೆಸಿ ಪಟ ಮಾಡಿಸುವ ಹೋಸ ಕೆಲಸ ಶುರು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಬಾಲ್ಯದಿಂದ ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಕ್ಕಿಗಳ ವಿಇಂಟೆಯ ಹಬ್ಬಾಸ ಈಗ ಬದುಕು ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಸರೆ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ‘ನನಗೆ ಅನ್ನ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ದೇವರುಗಳ ಇವು ಸರೋ’ ಎಂದು ಭಾವುಕವಾಗಿ ಅಪ್ಪುಬಿಟ್ಟು. ಅತನಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ನಾವೇ ಮೊದಲ ಗಿರಾಕಿಗಳಿಗೆದ್ದೆವು. ಕಟ್ಟಲ ಕೊಂಡೆ ಅಗಿದ್ದ ಬಂಡೆಗಳ ಸಂಧಿಯ ಒಳಗೆ ಮಣ್ಣ ಕೊರೆದು ತನ್ನ ಕನಸಿನ ಹಕ್ಕಿಗೊಡು ಮಾಡಿತ್ತು.

